

Thảo Dã Xuân Tình

Đinh Hùng

Tiếng trống làng xa dồn mặt nước,
Tháng giêng, quê bạn, hội đêm rằm.
Hương đồng tình giãc, ta ngồi dậy,
Nhìn ánh trăng xuân đẹp chỗ nằm.

Trăng xóa vườn cam động bước ai ?
Bờ ao lấp lánh đóa sao cài .
Thơm thơm hoa bưởi như hò hẹn,
Yếu điệu hồn quê tóc chảy dài .

Thu nhỏ trời xanh, nét lá vờn,
Ngoài kia chim giọt móc cô đơn.
Đi đi mái tóc đầy sao rụng,
Có thấy lời hoa cũng đượm buồn?

Đây lúc hồ ao khẽ chuyển mình,
Chập chờn sương phủ miếu thần linh.
Mang mang tiếng ếch từ thiên cổ,
Nhớ một quê xưa thoáng chút tình.

Nửa gối hoàng lan sức nước hương,
Ngờ như thảo mộc hiện quanh tường.
Long lanh cặp mắt sâu thôn nữ,
Nghiêng cả vườn trăng xuống mé giường.

Nhịp võng nào đưa chữu lá cành?
Ôi màu thiên lý, sắc thiên thanh!
Vàng mưa dưới gót tầm xuân lượn,
Quấn quít tơ hồng, em với anh...

Trăng lên phơi phới ngọn xoan đào ,
Lòng giếng chừng nghiêng sóng mắt trao ?
Nửa khép vòng tay, vầng nguyệt thẹn,
Mây nhàu nếp lạo, rồi chiêm bao .

Mùi lửa, hương cau vẹn tiết trinh,
Mến thương, ôi nhịp thở chung tình!
Ba giăng, hẹn một mùa giăng tỏ,
Thao thức, lòng ta lại nhớ mình.

Lả ngọn tre vàng ngất ngất say,
Nhớ nhung dâng sóng lửa với đầy .
Suốt đêm trăng đẹp vào chung gối,
Mộng thấy hồn hoa thấp thoáng bay .